

## ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Το Δ.Σ. του Συλλόγου Διδακτικού Προσωπικού της Φιλοσοφικής Σχολής συζήτησε τη γενική – ομολογουμένως δεινή – οικονομική κατάσταση των ελληνικών πανεπιστημίων και ειδικότερα, αφενός την προκήρυξη νέων θέσεων Διδακτικού Ερευνητικού Προσωπικού στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και αφετέρου την «πρόσληψη» «νέων επιστημόνων κατόχων διδακτορικού» και κατέληξε σε ορισμένα πρώτα συμπεράσματα:

1. Οι 500 νέες θέσεις μελών ΔΕΠ για ΑΕΙ και ΤΕΙ –εκ των οποίων 60 έχουν δοθεί στο Πανεπιστήμιο Αθηνών– αποτελούν μια θετική πρώτη κίνηση κυρίως στο επίπεδο του συμβολισμού, μετά από μια εξαετία μηδενικών προσλήψεων μελών ΔΕΠ και μαζικών αφυπηρητήσεων συναδέλφων. Τα πανεπιστήμια έχουν αποψιλωθεί από επιστημονικό προσωπικό και συνεχίζουν να παρέχουν υψηλού επιπέδου ερευνητικό και διδακτικό έργο χάρη στην υπερπροσπάθεια και τον πατριωτισμό των υπηρετούντων μελών ΔΕΠ. Το δημόσιο πανεπιστήμιο προκειμένου να συνεχίσει το έργο του έχει ανάγκη από πολλούς διορισμούς ακαδημαϊκού προσωπικού και από την κατάργηση της αναλογίας «1 διορισμός σε κάθε 10 αφυπηρητήσεις», την οποία επέβαλαν οι μνημονιακές δεσμεύσεις που υπέγραψαν οι κυβερνήσεις.
2. Η διαχείριση της φτώχειας, στην οποία ωθούνται τα Ιδρύματα, καθιστά την δίκαιη κατανομή των θέσεων ΔΕΠ ένα σχεδόν ανέφικτο στόχο. Όσον αφορά το ΕΚΠΑ, θεωρούμε μια γενικά σωστή αρχή την απόδοση μιας θέσης σε κάθε Τμήμα, όπως έγινε. Η δεύτερη κατανομή, ωστόσο, των επιπλέον θέσεων είναι προβληματική. Συγκεκριμένα, από τα τέσσερα κριτήρια, τα οποία ακολουθήθηκαν (παραπομπή στο έγγραφο του πρύτανη, 28/3/2016), το τέταρτο κριτήριο «συνεισφορά των Τμημάτων μέσω του ΕΛΚΕ στη λειτουργία του ΕΚΠΑ» δεν έπρεπε να βρίσκεται στον κατάλογο των κριτηρίων, γιατί δεν συνιστά ακαδημαϊκό κριτήριο. Άλλωστε, τα Τμήματα του ΕΚΠΑ με αυξημένη συνεισφορά στον ΕΛΚΕ έχουν ήδη «βραβευθεί» με αυξημένη χρηματοδότηση στην κατανομή των εσόδων του ΕΛΚΕ (απόφαση Συγκλήτου 21/7/2015).

Οι διδακτικές και ερευνητικές ανάγκες των Τμημάτων δεν είναι δυνατόν, ωστόσο, να σταθμίζονται με βάση ανταποδοτικές λογικές, του τύπου «όποιο Τμήμα φέρνει χρήματα στον ΕΛΚΕ, θα επιβραβεύεται με επιπλέον θέσεις ΔΕΠ». Αυτή η ανταποδοτική λογική αγνοεί την υποβάθμιση της πρωτογενούς έρευνας, καθώς και της έρευνας στις ανθρωπιστικές επιστήμες που επιφέρουν τα χρηματοδοτούμενα από την αγορά προγράμματα, πριμοδοτεί το αυτοχρηματοδοτούμενο πανεπιστήμιο και απαλλάσσει το κράτος από την υποχρέωση χρηματοδότησης του δημόσιου πανεπιστημίου. Επιπλέον, έχει

ως συνέπεια –και εδώ οι ευθύνες μας όλων ως πανεπιστημιακών δασκάλων είναι μεγάλες– τον διαγκωνισμό, την πελατειακή λογική και τον ιδιότυπο «κανιβαλισμό» μεταξύ Τμημάτων, Τομέων και επιστημονικών αντικειμένων για μια θέση παραπάνω.

3. Ως επιστέγασμα της ελλιπέστατης χρηματοδότησης των πανεπιστημίων και της έλλειψης προσωπικού, προστέθηκε η πρόσφατη πρόσκληση με τίτλο «απόκτηση ακαδημαϊκής διδακτικής εμπειρίας σε νέους επιστήμονες κατόχους διδακτορικού», την οποία απέστειλε στα Ιδρύματα το Υπουργείο Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού (!! ) γεγονός διόλου περίεργο, αφού πρόκειται για ΕΣΠΑ. Ανεξάρτητα από το ότι πολλοί νέοι/-ες ερευνητές/ -τριες θα σπεύσουν δικαιολογημένα να επωφεληθούν –άλλωστε «ωφελούμενοι» ονομάζονται οι νέοι επιστήμονες στην πρόσκληση– και από το ότι τα Τμήματα θα σπεύσουν να τους εντάξουν στα Προγράμματα Σπουδών, η κίνηση αυτή οδηγεί σε επικίνδυνες ατραπούς. Εισάγει, επισήμως, την «δουλειά με το κομμάτι» στο ακαδημαϊκό προσωπικό, μιας και ο κάθε «ωφελούμενος» θα έχει δικαίωμα διδασκαλίας –και μάλιστα αυτόνομης ακόμη και σε μεταπτυχιακό επίπεδο– μόνο για ένα μάθημα σε κάθε εξάμηνο «ανεξαρτήτως του Ιδρύματος υποδοχής»! Εισάγει την ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων στο ακαδημαϊκό προσωπικό και την υποτίμηση της πανεπιστημιακής διδασκαλίας, η οποία μάλλον σύντομα θα πλήξει όλους τους διδάσκοντες. Εμπεδώνει την αντίληψη ότι οι οργανικές θέσεις μελών ΔΕΠ δεν είναι απαραίτητες. Απομονώνει τη διδασκαλία από την έρευνα και αυτονομώντας το διδακτικό έργο, προσδίδει στο πανεπιστήμιο χαρακτηριστικά μετα-δευτεροβάθμιου επιπέδου και όχι τα ακαδημαϊκά χαρακτηριστικά που συνεπάγεται η συνύπαρξη έρευνας και διδασκαλίας. Η πρόσκληση αυτή αποπειράται να απαντήσει αφενός στο οξύτατο πρόβλημα υποστελέχωσης των πανεπιστημίων και αφετέρου στην αγωνία των νέων επιστημόνων για απόκτηση εργασίας και ακαδημαϊκής εμπειρίας, το αποτέλεσμα, όμως, είναι να εντείνει τον φαύλο κύκλο της υποβάθμισης και της απαξίωσης της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Εμείς, ο Σύλλογος μελών ΔΕΠ της Φιλοσοφικής Σχολής, πιστεύουμε στο ακαδημαϊκό δημόσιο πανεπιστήμιο και αγωνιζόμαστε γι' αυτό, καθώς και για την ενίσχυση της έρευνας και της διδασκαλίας των ανθρωπιστικών σπουδών. Θεωρούμε ότι ούτε η λογική της αγοράς ούτε η δήθεν «ίση κατανομή» της φτώχειας αποτελούν λύσεις για το ελληνικό πανεπιστήμιο.

Διεκδικούμε από την κυβέρνηση χρηματοδότηση των πανεπιστημίων, οργανικές θέσεις μελών ΔΕΠ και αξιοπρεπείς συνθήκες εργασίας του ακαδημαϊκού προσωπικού.